

[Alfred Jensen.]

visse punkter; ellers ville der jo ikke være mening i at sende lovforslaget i udvalg. Jeg henstiller da, at man tager det spørgsmål op, som jeg her har rejst, og som også det ærede medlem hr. Chr. H. Christensen har rejst, og som jeg finder kan løses allerede nu. Jeg går ud fra, at der er flere end det ærede medlem hr. Chr. H. Christensen og mig, der mener, at en ordning bør tilvejebringes, og når det er tilfældet, skulle der vel være mulighed for at nå frem til en løsning allerede i denne omgang. En sådan ændring kan vi gå med til; derimod må vi modsætte os den ændring af lovgivningen, som er foreslået her.

Hans Hansen (Rørby): Der sidder rundt i landet mange meget dygtige sognerådsformænd, kommunalmænd, og jeg tror, at i almindelighed udfører disse folk et langt større personligt arbejde for kommunen end mange borgmestre, der sidder i byerne og har sekretærhjælp. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at man indfører en ordning, ifølge hvilken veltjente sognerådsformænd kan opnå pension.

Det ærede medlem hr. Peder Jakobsen var bange for, at kommunernes ret til selv at bestemme, om der skal ydes pension, kunne være farlig, og jeg kan godt dele denne betragtning; der kan tænkes at opstå situationer, hvori denne bestemmelse vil virke uheldigt. Nu er forholdet jo i almindelighed det i kommunerne, at det er forholdsvis få mennesker taget ud af den almindelige, store befolkning, der er i stand til at udføre det arbejde, der her er tale om, og jeg tør også nok tro, at i almindelighed kan man ikke bestride en sognerådsformands stilling i 12 år uden at være kvalificeret til at udføre dette hverv, men jeg kan godt tænke mig den situation, det ærede medlem omtalte, og vil gerne være med til at drøfte spørgsmålet nærmere.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var inde på betragtninger vedrørende kommunalmænds og rigsdagsmænds stilling i forhold til funktionærers. Jeg vil gerne sige, at forholdene har efterhånden udviklet sig sådan med de opgaver, man pålægger kommunerne, at hele selvstyreideen, folkestyreideen, er i stor fare, fordi det næsten er umuligt for kommunalmændene at overkomme arbejdet. Og hvis man ikke animerer de dygtige til at blive i stillingerne, glider vi efter min mening ind i et system med kommunesekretærer og forflygtiger tanken om folkestyre i al almindelighed. Derfor tror jeg, at denne lov vil bidrage til at styrke

og underbygge selve ideen med folkestyret, fordi dygtige folk kan blive siddende som sognerådsformænd, og vi undgår det system, jeg lige nævnte. Jeg vil derfor støtte denne tanke, og vi vil fra vor side være med til at drøfte sagen, og jeg udtaler håbet om, at vi kan opnå en tilfredsstillende ordning af dette spørgsmål. Det har i mange år været et stort spørgsmål, som har optaget befolkningen meget stærkt.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker de ærede ordførere for den venlige modtagelse, lovforslaget har fået.

Den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti (Chr. H. Christensen) og den ærede ordfører for det kommunistiske parti (Alfred Jensen) har spurgt, om jeg ikke mener, det vil være rimeligt i forbindelse med disse bestemmelser om pensionsret for sognerådsformænd at gennemføre en ordning, der går ud på, at der ydes kommunalbestyrelsesmedlemmer erstatning for det tab af tid og arbejdsfortjeneste, som hvervet medfører. Jeg er ganske enig i de betragtninger, de to ordførere har anført, og jeg forstod, at også ordføreren for retsforbundet (Hans Hansen [Rørby]) var enig heri. Efterhånden som der er sket en så kolossal udvikling af det kommunale arbejde, er det blevet et meget byrdefuldt hverv at være sognerådsmedlem. Jeg kender det af 30 års erfaring, og det er rigtigt, at f. eks. et arbejde som skatteligningen tager meget lang tid; i den kommune, hvor jeg var sognerådsformand, tog det 3 uger. Og det er meget svært for f. eks. små landarbejdere, små håndværkere o. s. v., i det hele taget folk med små indkomster, at undvære arbejdsfortjenesten for den tid, de på grund af dette arbejde må være borte fra deres hjem eller deres erhverv. Jeg har undersøgt, hvordan spørgsmålet er ordnet i andre lande, særlig i vore nabolande. Der gives der nogen erstatning for tab af arbejdsfortjeneste på grund af kommunal virksomhed, og det er rimeligt, at vi kommer på linie med, hvad man f. eks. har gjort i Norge, Sverige, Finland og England. Indenrigsministeriet har i nogen tid arbejdet med det spørgsmål, men jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at rejse det i forbindelse med denne sag. Spørgsmålet har været genstand for mange og lange forhandlinger i de kommunale organisationer, inden vi nåede til det foreliggende lovforslag. Der har været meget delte meninger, men vi er nu nået så vidt, at der er enighed i de kommunale organisationer og de partier, der er repræsenterede i dem,